

БУДИМИР АЛЕКСИЋ, рођен 1968. у Шавнику, Стара Херцеговина у Црној Гори. Дипломирао је Општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду, где је и магистрирао и докторирао. Пише студије, расправе, есеје и критику. Професор је на Цетињској богословији. Оснивач је и председник Управног одбора Института за српску културу из Никшића. Објављене књиге: *Црвено-Црна Гора*, 2002; *Библија и српска епика*, 2016; *Знамениите личности и епски јунаци у Олдегалу српском* (коаутор Љ. Милутиновић), 2019; *Теме нове српске епике*, 2020; *Из прошлости Црне Горе и Херцеговине*, 2020; *Епска мјеста у њесмама Сјаре Црне Горе и њене околине* (коаутор Љ. Милутиновић), 2021. Приредио више књига и тематских зборника.

АНТОНИН ВАЦЛАВИК (ANTONÍN VÁCLAVÍK, 1927–1997), био је чешки и чехословачки књижевни научник и универзитетски професор. Свој радни век провео је као професор историје руске књижевности на Филозофском факултету Универзитета Палацки (Оломоуц, Чешка). Био је члан Чешког националног већа и Дома народа Савезне скупштине на почетку тзв. периода нормализације, али је након 1969. године, из политичких разлога, смењен са ових функција. (Л. Г.)

МЛАДЕН ВЕСКОВИЋ, рођен 1971. у Земуну. Пише књижевну критику и есеје. Објављене књиге: *Размештање фигура*, 2003; *Место вредне приче. Размештање фигура II*, 2008; *Ширина измаштаног света – студије о српској књижевности*, 2013; *Српски њисци прошле и садашње времена*, 2019. Приредио више књига и антологија.

МИРО ВУКСАНОВИЋ, рођен 1944. у Крњој Јели (Горња Морача), Црна Гора. Пише прозу, поезију и есеје. Управник је Библиотеке САНУ (од 2011), главни уредник (од 2008) Издавачког центра Матице српске и академик, а био је управник Библиотеке Матице српске (1988–2014) и потпредседник Матице српске (2004–2008). Објављене књиге: *Клеџа Пека Перкова*, роман, 1977; *Горске очи*, приповетке, 1982; *Немуштин језик*, записи о змијама, 1984; *Вучји њраџови*, записи о вуковима, 1987; *Гра-*

дишћиа, роман, 1989; *Тамоони*, поеме и коментари, 1992; *Морачник*, поеме, 1994; *Далеко било*, мозаички роман у 446 урокљивих слика, 1995; *Семољ ѿора*, азбучни роман у 878 прича о ријечима, 2000; *Точило*, каме(р)ни роман у 33 реченице, 2001; *Кућни круї*, роман у концентричном сну, 2003; *Семољ земља*, азбучни роман о 909 планинских назива, 2005; *Повраїѿак у Раванїрад*, биографске приповести с прологом и писмом својих ликова, 2007; *Оївсјуду*, четири различите приповетке с истим намерама, 2008; *Семољ људи*, азбучни роман у 919 прича о надимцима, 2008; *Чиїѿање ѿаванице*, приповедака 20, 2010; *Клесан камен*, огледи и записи, 2011; *Одабрани романи*, 1–3, 2011; *Бихїоље*, поратна путописна приповест с прологом Владимира Ђоровића и молитвом Иве Андрића, 2013; *Даноноћник*, записи, коментари, изреке, мале приче, песме у прози, есејчићи, сећања и разни осврти, 2014; *Силадак у реч*, о (српском) језику и (својој) поетици, 2015; *Изабрана дела*, 1–5, 2017–2018; *Даноноћник 2*, 2019; *Бројчаник*, путописни дневници, 2021. Књиге разговора и прича: *Ликови Милана Коњовића*, 1991; *Каже Миро Вуксановић* (прир. М. Јевтић), 2000; *Семољ Мира Вуксановића* (прир. М. Јевтић), 2011; *Насамо с Миланом Коњовићем*, разговори, ликови, осврти, 2018; *Разїовор с Немањом*, биографска и аутопоетичка сабирања (прир. Немања Пеић), 2020. Приредио више књига српских писаца.

ЛУНА ГРАДИНШЋАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик. Тренутно је докторанткиња на Филозофском факултету у Новом Саду, где припрема дисертацију о Бранку Миљковићу. На Филолошком факултету у Београду је истраживач-приправник и стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје и критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

МИЛАН ГРОМОВИЋ, рођен 1988. у Чачку. Студент докторских студија српског језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду, где је ангажован као истраживач-приправник на Катедри за српску књижевност. Пише поезију, прозу, есеје и критику. Књига научних есеја: *Зайиси из сїуденїскої дома – їрема есејима о књижевности*, 2014. Књига песама: *Сїирала*, 2020. Приредио више књига.

РАДОСЛАВ ЕРАКОВИЋ, рођен 1973. у Врбасу. Редовни је професор на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише студије и огледе из књижевне историје. Објављене књиге: *Роман Драїуїина Илића*, 2004; *Релиїозни ей срїскої їредроманїїзма*, 2008; *Скице рубних їросїора књижевної наслеђа*, 2009; *Књиа о Јакову*, 2016; *Дневник чиїа-лачких искушења*, 2019. Приредио више књига српских писаца.

БОГДАНКА ЖИВАНОВИЋ, рођена 1950. у Сивцу код Сомбора. Завршила Филозофски факултет у Новом Саду, група за руски језик и књижевност. Бавила се просветним радом, писањем приказа ликовних изложби, преводи с руског и на руски (Пушкин, Достојевски, Јесењин, Булгаков, Ахмадулина и др.). Живи у Суботици.

ПЕРО ЗУБАЦ, рођен 1945. у Невесињу, БиХ. Пише поезију, есеје, књижевну и ликовну критику, песме за децу и драме. Објављене књиге: *Nevermore*, 1967; *Разговори са Ђосифодином*, 1971; *Разлој блајосићи*, 1975; *Мосћарске кише*, 1981; *Изабране њесме I–VI*, 1988; *Појмовник*, 1990; *Породична вечера*, 1993; *Буди пријатељ ветру*, 1996; *Ово сам ја*, 1997; *Летј изнад дејинишћива*, 1998; *Ноћас сам њебе сањао*, 1999; *Љубав је вечна*, 1999; *Тамне риме*, 2001; *Ти си ми све – избор најлејших љубавних њесма*, 2001; *Пјишце у трудима* (изабране и нове песме), 2001; *Молићва за Слађану Борђевић*, 2002; *Изабране њесме I–V* (*Песме из џездесетих*, *Песме из седамдесетих*, *Песме из осамдесетих*, *Песме из деведесетих* и *Нове њесме*), 2003; *Ко ње сага љуби*, 2003; *Башићовиће њесме*, 2004; *Најлејше њесме Пере Зујца*, 2004; *Како се расиће*, 2004; *Молићвеник сна*, 2004; *Разлој блајосићи*, 2005; *Поврајњак Мосћару*, 2005; *Краљевић и њесник*, 2007; *Ленка Дунђерска – лирска стиуија*, 2009; *Перодије*, 2011; *О времену и невремену*, есеји, 2012; *Хор бечких дечака у синајоћи*, 2012; *Природојис*, 2013; *Гласови у њишцини*, 2017; *Песме за Милену* (*Миленина њесмарица*), 2017; *Изабране њесме*, 2018; *Писма Д. Т. на небеску адресу*, 2018; *Клујко живојиа*, 2019; *Мосћарске кише и нека друја земља*, избор из поезије и прозе, 2020.

ВЛАДИМИР ЈАГЛИЧИЋ (Горња Сабанта код Крагујевца, 1961 – Крагујевац, 2021). Писао је поезију, прозу и књижевну критику, преводио с руског, француског, енглеског и немачког. Књиге песама: *Пољедај дом свој* (коаутори Ј. Јанковић и С. Миленић), 1989; *Изван ума*, 1991; *Три обале* (коаутори Ј. Јанковић и С. Величковић), 1991; *Тамни врји*, 1992; *Усамљени њуишник*, 1994; *После раића*, 1996; *У јорама*, 1996; *Србија земља*, 1996; *Сенке у дворишћу*, 1996; *Врело*, 1997; *Милановачким њуишем*, 1997; *Нејоврајино*, 1998; *Књија о злочину*, 2001; *Пресуда*, 2001; *Пред ноћ*, 2002; *Немој да ме зовеш*, 2002; *Пре нејо одем* (избор), 2005; *Песме* (избор, двојезично српско/руски) 2006; *Јуиџра*, 2008; *Поседи*, 2011; *Сиуб*, 2013; *Предграђе хоризонџа*, 2017. Књига приповедака: *Ево мријав лежим у земљи Србији*, 2013. Романи: *Сиџарац са Пиваре*, 2003; *Hollander*, 2005; *Месојеђе*, 2006; *Светлосићи очју*, 2014. Приредио више песничких антологија.

СТЕВАН ЈОВИЋЕВИЋ, рођен 1996. у Краљеву. Дипломирао је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, а тренутно на истом

факултету похађа мастер студије. Сферу истраживачког интересовања везује за теорију књижевности и за књижевност 20. века. Књижевну критику и есеје објављује у периодици.

ДРАГИША КАЛЕЗИЋ, рођен 1938. у Бријестову код Даниловграда, Црна Гора. Пише приповетке, романе и есеје. Есеји и записи: *Еденски врт лажи*, 1973; *Својства моћи*, 2004; *С краја ка почетку*, 2013. Књиге приповедака: *Толстој и њуштер*, 1996; *Људи, сенке*, 2005; *Градичељ*, 2008; *Стойала*, 2012; *Инцидент*, 2015; *Приповејке*, 2017; *Архивар*, 2018. Романи: *Још сам овде*, 1990; *Пролазни гот*, 1997; *Интегрална историја*, 1999; *Безданица*, 2004; *Адреса бече моја*, 2007; *Гробар, феофан и још понеко*, 2009; *Још сам овде*, књ. 2, 2009; *Дан и нешто од ноћи – руска њовест*, 2010; *Јама без дна*, 2012; *Галерија Кирка*, 2019.

БОЈАН КРИВОКАПИЋ, рођен 1985. у Бачкој Тополи. Дипломирао је на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Књижевни текстови су му преведени на италијански, немачки, мађарски, албански и енглески језик. Члан је Српског књижевног друштва. Добитник је више награда. Објавио је четири књиге: *Трчи Лилиј, зайињу демони*, кратке приче, 2013; *Жохаров леј*, поезија, 2014; *Пролеће се на њуш сирема*, роман, 2017. и *Гнездо дечака*, поезија, 2019. Живи у Новом Саду и Дубровнику.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене студије: *Лејшимација за синализам – њулсирање синализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуца српске књижевности (ренесансности и барокности српске књижевности)*, 2018. Књига песама: *Без лаке на срцу*, 2020. Приредила више књига.

МИЛОШ МИХАИЛОВИЋ, рођен 1998. у Београду. Студира српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Романи: *Зеон*, 2013; *Ереја*, 2015. Објавио већи број кратких прича и збирку прича *Књига одраза*, 2020.

МИЛАН МИЦИЋ, рођен 1961. у Зрењанину. Историчар и књижевник. Објавио 41 књигу историографских студија, историјских есеја, документарне прозе, прозе и поезије. Од 2020. године је генерални секретар Матице српске. Књиге прозе: *Месећ од венецијанској сајуна*, 2013; *Код живахној оледгала*, 2014; *Списак сеновијих имена*, 2016; *Ab ovo*, 2018; *Дан који је сјао да се одмори*, 2018; *Душо њушовање у Табану: северна њрича*, 2020. Одабране књиге поезије: *Наш мозак је кријумчарена роба*,

2006; *Ми смо мила зенићистички свет*, 2008; *Ракија и ране*, 2010; *Зове се Брана*, 2017. Главне историографске теме које проучава су српски добровољачки покрет у Првом светском рату, колонизација Војводине 1921–1941, историја Баната, историја Срба у Мађарској у 20. веку. Одабране историографске студије: *Развићак нових насеља у Банату 1920–1941*, 2013; *Школство у новим насељима Баната 1920–1941*, 2013; *Српско добровољачко постојање у Великом рату 1914–1918*, 2014; *Незатамњена биљка – српски добровољци у Русију 1914–1918*, 2016 (превод на чешки: *Zapomenutý boj – Srbsí dobrovolníci v Rusku 1914–1918*, 2020); *Американци – српски добровољци из САД (1914–1918)*, 2018; *Српски добровољци из Баната, Бачке и Барање (1914–1918)*, 2020; *Срби окупације из Мађарске у Краљевину Југославију (1921–1941)*, 2020; *Од рата до окупације – Ловра (1914–1924)*, 2020.

МИЛИВОЈ НЕНИН, рођен 1956. у Локу, Шајкашка. Књижевни критичар и историчар, редовни професор на Филозофском факултету у Новом Саду, дописни члан САНУ. Објављене књиге: *Савези критике, с-окови поезије*, 1990; *Светислав Стефановић – претеча модернизма*, 1993; *С мером и без ње*, 1993; *Суочавања*, 1999; *Стивари које су прошле*, 2003; *Стивари лисаца*, 2003; *Случајна књига – колаж о Тодору Манојловићу*, 2006; *Српска њесничка модерна*, 2006; *Ситне књиге – о прејисци српских њесница*, 2007; *Слајка књига*, 2008; *Седам бележака – мала књига о Црњанском*, 2009; *Савиченија – српски књижевници искоса*, 2010; *Свети мирис њамњивека – фрајменџи о Лазу Косићу*, 2011; *Савић Милан*, 2011; *Седам брестуљака – књига о Црњанском*, 2013; *Славни Шајкаш о Лазу Косићу*, 2014; *Слово њврдо – о прејисци Илариона Руварца*, 2016; *Сви моји банатски њисци – њриказе и њрикази*, 2016; *Светислав Стефановић, ојет*, 2016; *Срећен Марић*, 2017; *Српских новина додатак и дружи додаци*, 2017; *Стењак Црњанској*, 2020; *Самидба – највише о Павићу*, 2020. Приредио више књига и антологија.

САЊА ПЕРИЋ, рођена 1994. у Бијелини, БиХ. Студенткиња је докторских студија на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Бави се савременим српским писцима, пре свих песничким и есејистичким стваралаштвом Борислава Радовића. Пише есеје, научне радове и књижевну критику. Објављена књига: *Књижевност и исходишта – есеји и критике о делима српске књижевности*, 2020.

УРОШ РИСТАНОВИЋ, рођен 1994. у Београду. Дипломирао је на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета Универзитета у Београду, где је завршио и мастер студије Српске књижевности. При Славистичком институту Универзи-

тата у Келну завршио је мастер студије Cultural and Intellectual History between East and West. Након завршених мастер студија похађао је докторске студије Српске књижевности на Универзитету у Београду. Тренутно ради као асистент при Институту за славистику Универзитета у Бечу. Оснивач је Студентског књижевног листа *Vesna* при Филолошком факултету, уредник рубрике Поезија у часопису *Eckermann*. Живи у Бечу и на Умки. Пише поезију, прозу, есеје и критику. Објавио је збирку песама *Суџра*, 2018. и роман *Vivig*, 2020.

СОЊА РОЗЕНТАЛ, рођена 2000. у Новом Саду. Након завршене Гимназије „Јован Јовановић Змај”, уписује Филозофски факултет у Новом Саду, смер Компаративна књижевност са теоријом књижевности. Тренутно борави на Универзитету Кјети-Пескара у Италији, где похађа први семестар треће године.

АВДИЈА САЛКОВИЋ, рођен 1974. у Новом Пазару. Након завршене средње школе, високо образовање наставља на Одсеку за електронику и рачунаре Универзитета Мармара у Истанбулу, Република Турска. По повратку са студија 1997. године интензивно се бави превођењем. До сада је са турског на српски и босански превео близу 50 дела, међу којима се истичу *Чанаккале* Мехмеда Нијазија, *Туђинац* Јакупа Кадрија и *Ја, онај друји и друкчији свијет* Ибрахима Калина. У међувремену је дипломирао на одсеку за Турски језик и књижевност Универзитета у Београду, на којем је такође завршио мастер и одбранио докторску тезу на тему „Језик у делима Пејамија Сафе”. Тренутно ради у градском музеју у Новом Пазару, ожењен је и отац је петоро деце.

БУРХАН СОНМЕЗ (BURHAN SÖNMEZ), рођен 1965. у Турској, дипломирао је Право на Универзитету Истанбул. Једно време радио је као адвокат. Писао је за разне часописе. Дуго је живео у Великој Британији. Аутор је романа *Север* (Kuzey), *Невини* (Masumlar), *Исџанбул Исџанбул*, *Лавиринџ*. Роман *Невини* добио је награде „Sedat Simavi” и „Izmir St. Joseph”. Такође, добитник је награде „Disturbing the Peace” која му је уручена од стране Vaclav Havel Library фондације у Њујорку (2017), као и признања „EBRD Literature” (Лондон) 2018. за роман *Исџанбул Исџанбул*. Његове приче уврштене су у више антологија. Дела су му преведена на више од тридесет језика. Живи у Истанбулу и Кембриџу. (А. С.)

МИЛИЦА ЋУКОВИЋ, рођена 1987. у Панчеву. Бави се српском књижевном периодиком XIX века и историјом српске књижевности. Докторирала 2020. године са темом „Тихомир Остојић и српска књижевна периодика” на Филолошком факултету у Београду. Пише стручне радове, студије, приказе, огледе и интервјуе, објављује у периодици.

Други значајни спољни песников подстицај налази се у литератури, руској и светској (Гогољ, Стивенсон, Чехов итд.) – чини нам се у истој функцији разгоревања и јаснијег провиђења унутрашњих тегоба и радости. Томе доприносе и „погледи кроз прозор”, човека који не само покушава да распозна временске прилике које утичу на човеково бивање, већ и да схвати „шум времена” (или, како би Пастернак рекао, „који је век напољу”).

У таквим сучелицама откривамо сву раскош отворености његових, иначе затворених, интровертних доживљаја: долази до преплитања различитих времена, искустава и судбина, преломљених кроз сензибилно песничко „ја”. Покушава да посвоји слике света, али и да разуме несхваћиви живот који га испуњава, чини срећним, или разара. (В. Ј.)

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро, *Бексџиво*, 2006; *Превице среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, њријајшељство, удварање, љубав, брак*, 2014; *Поћед са единбургске сџене*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свећу*, 2007; *Мемоари њреживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пещчани замак*, 2004; *Црни њринци*, 2005; Флен О’Брајен, *На реци „Код две њиџице”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исџод коже*, 2003; *Киџа мора њасџи*, 2004; Лиза Скотолажн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умреџи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мејком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис кулџура, конџракулџура, усџон хџи конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

ДУШИЦА ШИПКА, рођена 1996. у Суботици. Дипломирала српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету завршила и мастер студије школске 2020/2021. одбраном мастер рада „Време и простор у романима *Очеви и оџи* Слободана Селенића и *Лаџум* Светлане Велмар-Јанковић”.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ